

РЕШЕНИЕ

№ 710 /05.04.2019 г., гр. Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ГР.ВАРНА -XXXIII състав в открито съдебно заседание на тринадесети март две хиляди и деветнадесета година в състав:

Председател : Мария Ганева

при секретаря Теодора Чавдарова и в присъствието на прокурора като разгледа докладваното от председателя административно дело №3420 по описа за 2018 год. , за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по повод жалба на сдружение с нестопанска цел „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ , ЕИК 176143308, със седалище и адрес гр. Варна, бул. „Вл. Варненчик“ № 133, бл. 40, вх. А, ап.43, представлявано от председателя Юлиан Атанасов Чолаков, срещу решение №37842-26/19.11.2018 г. на директора на ТД на НАП-Варна , в частта в която е отказан достъп до поискана информация по втори въпрос от заявление вх. № 37842-14/06.11.2018 г. и срещу мълчалив отказ на същия административен орган в частта на поискани данни за правно и фактическо основание за задържане на подадена молба-сигнал.

Релевира се материална незаконосъобразност на изричния отказ поради съществуване на надделяващ обществен интерес и недопустимост на мълчалив отказ по ЗДОИ . На изложените основания се отправя искане за частична отмяна на издаденото решение по ЗДОИ и на мълчаливия отказ с присъждане на направените съдебно –деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа подадената жалба на изложените в нея основания. В депозираните по делото писмени бележки се излагат подробно аргументи в подкрепа на тезата за незаконосъобразност на атакуваното произнасяне с присъждане на съдебно-деловодни разноски съобразно приложен техен списък.

Ответната страна по жалбата- директора на ТД на НАП-Варна депозира писмен отговор на жалба , обективиращ неговата теза за неоснователност на оспорването . Излага се позиция, че поисканата информация по т.2 от заявлението няма самостоятелно значение и са налице предпоставките на чл. 13, ал.2 т.1 от ЗДОИ. Прави се възражение за прекомерност по чл. 78 от ГПК и се иска присъждане на юриск. възнаграждение / л. 65-66 от делото/.

Съдът , след като се съобрази по отделно и по съвкупност със събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна и правна страна следното:

С подадено по електронен път заявление по ЗДОИ на 06.11.2018 г. от СНЦ „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията „ гр. Варна , чрез неговия законен представител Юлиан Чолаков, е сезиран директора на ТД на

НАП-Варна с искане за предоставяне на достъп до обществена информация при заявен надделяващ обществен интерес с цел разкриване на корупционни практики при административното обслужване и проверки на граждани и юридически лица , на техни сигнали за злоупотреби по следните пунктове:

1. посочване на длъжност и двете имена на лицето, разпоредило молба-сигнал на Сдружението от 11.10.2018 г. до изп. директор на НАП, подадена чрез директора на ТД на НАП гр. Варна , да се задържи до 05.11.2018 г. или по-дълго в териториалната дирекция ;

2. данни за правното и фактическо основание молбата -сигнал да не бъде изпратена на адресата в сроковете по процесуалния закон;

3. данни за цялата входяща, изходяща и вътрешнослужебна кореспонденция в ТД на НАП гр. Варна по този случай.

В заявлението е вписано , че се иска предоставяне на информацията по електронен път на посочен имейл / л. 8 / .

С решение от 19.11.2018 г. директорът на ТД на НАП Варна е разрешил предоставяне на достъп до информация по т.1 от заявлението като е посочил, че няма изрично нареждане за задържане на молба –сигнал на СОПА от 11.01.2018 г. и е отказал предоставяне на информацията относно входяща, изходяща и вътрешнослужебна кореспонденция в ТД на НАП-Варна . В мотивите на решението са изложени доводи за характер на поисканите данни за имена на лицето, задържало сигнала , на защитена информация по ЗЗДЛ и за съществуване на предпоставките на чл. 13, ал.1 т.1 от ЗДОИ, понеже информацията по т.2 от заявлението няма самостоятелно значение , свързана е с оперативна подготовка на последващи актове.

Изложената фактическа установеност налага следните правни изводи:

Подадената жалба изхожда от лице с активна процесуална легитимация, адресат на произнасянето на административния орган. Налице е властническо волеизявление , с което е отказано предоставяне на обществена информация. По този начин се засяга неблагоприятно правото на достъп до обществена информация на подателя на оспорването .

Потестативното субективно право на оспорване е упражнено срочно , тъй като отказът е съобщен на жалбоподателя на 19.11.2018 г.- / л. 6 / , а жалбата до териториално компетентния адм. съд е подадена на 03.12.2018 г. В обобщение жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна поради следните съображения:

Според чл. 3, ал.1 от ЗДОИ този закон е прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Характерът на поисканата обществена информация касае дейността на ТД на НАП гр.Варна . В този контекст задълженият орган по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ в конкретния случай е директорът на тази териториална дирекция на НАП. Атакуваният изричен отказ изхожда именно от този административен орган, поради което е налице материална, териториална компетентност и такава по степен на автора на оспореното волеизявление.

В жалбата не се релевира съществено нарушаване на административнопроизводствените правила , а и съдебната проверка за

законосъобразност , реализирана по реда на чл. 168, ал.1 от АПК, не констатира подобен порок на административния процес.

Ако адм. орган вземе решение за отказ по предоставяне на обществена информация , същият е длъжен да издаде изричен отказ, който да отговаря на изискванията на чл. 38 от ЗДОИ като задължително следва да съдържа правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Ако органът реши да предостави достъп до поисканата информация в неговото писмено произнасяне следва да фигурират задължителните реквизити по чл. 34 от ЗДОИ.

Издаденото решение в частта на разрешен достъп до информация по първи въпрос от заявлението не е предмет на оспорване.

В същото решение се обективира изричен отказ за посочване на данни за входяща, изходяща и вътрешноведомствена кореспонденция в ТД на НАП- Варна по повод молбата-сигнал . В мотивите на решение се съдържа обосновка за ограничен достъп до тази информация на основание чл. 13 от ЗДОИ. В тази връзка съдът счита , че по този пункт от заявлението е налице произнасяне съобразно изискването за форма по чл. 38 от ЗДОИ.

По второто искане от заявлението относно посочване на данни за правно и фактическо основание да не бъде изпратена молбата-сигнал при спазване на процесуалните срокове няма нито изричен диспозитив в решението за удовлетворяване или отказ , нито има изложени конкретни доводи по същото в обстоятелствена част на адм. акт. Налице е непълно произнасяне на адм. орган, но допълване на адм. акт според чл. 62 от АПК е възможно само до изтичане на срока за обжалване. В конкретния случай няма подобно допълване, поради което по отношение искането по ЗДОИ за посочване на правно и фактическо основание за неспазени процесуални срокове за изпращане на молба-сигнал е налице мълчалив отказ на ответника.

Регламентацията на чл. 34 и чл.38 ЗДОИ въвежда писмената форма като задължителна за обективирание на решението на административния орган по заявление по ЗДОИ. Именно поради това законодателно решение съдебната практика на ВАС разглежда като недопустим мълчаливия отказ по ЗДОИ – Решение № 9946 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 13661/2009 г. ; Решение №6924 от 27.05.2010 г. на ВАС по адм. дело № 10715/2009 г. ; Решение № 9951 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм. дело № 15734/2009 г. ; Решение № 515/15.01.2014 г. на ВАС по адм. дело № 6826/2013 г.

Предвид гореизложените съображения атакуваният мълчалив отказ на ответната страна подлежи на отмяна поради неспазена форма на акта и преписката следва се върне на задължения субект за изрично писмено произнасяне по искането за посочване на фактическо и правно основание да не бъде изпратена молбата-сигнал съобразно процесуалните срокове.

При изследване на материалната законосъобразност на изричния отказ съдът съобрази, че според решение № 7 от 1996 г. по к.д. № 1 от 1996 г. на Конституционния съд правото на всеки гражданин по чл. 41, ал. 1 от Конституцията да търси и получава информация е „гарантирано със задълженията на държавните органи да я предоставят", което е нормативно уредено в ЗДОИ. Този нормативен акт осигурява правна възможност за получаване на създадена и съхранявана обществена информация от държавните органи, техните териториални

звена и органите на местното самоуправление в Република България /чл. 3, ал.1 чл. 9, ал.1, чл. 10, чл.11 от ЗДОИ : официална обществена информация , съдържаща се в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия и служебна обществена информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

С издаденото решение ответникът е отказал да предостави поискан достъп до входяща, изходяща и вътрешнослужебна кореспонденция в ТД на НАП гр. Варна във връзка с подадената молба –сигнал . Тези данни са служебна обществена информация по дефиницията на чл.11 от ЗДОИ – „ информация която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации“.

Посоченото от адм. орган правно основание за изричния отказ е чл. 13 , ал.1 т.1 от ЗДОИ , но тази правна норма гласи, че достъпът до служебна обществена информация е свободен. В обстоятелствената част на решението се съдържа аргумент за характер на поисканата информация на несамостоятелна , понеже е свързана с оперативна подготовка на последващи актове и подобен довод кореспондира с нормативно въведено основание за ограничаване на свободния достъп до служебна информация в чл. 13, ал.2, т.1 ЗДОИ , а именно когато обществената информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации).

Поисканите данни за регистрирана кореспонденция по повод депозираната молба-сигнал на Сдружението са свързани с движение на производството по сигнала по глава VIII от АПК, но в заявлението на Сдружението се обективира твърдение за надделяващ обществен интерес от разкриване на „ корупционно мотивирани практики при административното обслужване и проверките на гражданите и юридически лица , на техните сигнали за злоупотреби в НАП „.

Съгласно пар.1 , т. 6. От ДР на ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

В свое решение № 14374/01.11.2013 г. по адм. дело № 6160/2013 г. Върховният административен съд посочва ,че под обществен интерес в случая на Закона за достъп до обществена информация следва да се разбира интересът на обществото да защитава и отстоява своите права и свободи от неблагоприятни за него управленски решения. Правото на достъп до обществена информация е началната фаза на тази защита. Целта на този закон е да създаде условия за прозрачни и видими за обществото действията и решенията на задължените субекти, като по този начин обществото следи отблизо и оценява тяхната работа.

В демократичното общество достъпът до обществена информация е гаранция за функционирането на държавата като правова . Именно поради тази причина субективното право да се търси и получава информация е закрепено в Конституцията на Република България- чл. 41, ал.1 . Създаването на условия за прозрачни действия и решения на задължените субекти е в интерес на обществото.

В пар. 1, т.6 от ДР на ЗДОИ законодателят е обърнал тежестта на доказване като не заявителят , а органът следва да установи , че в конкретния случай не е налице надделяващ обществен интерес . В този смисъл е решение № 9033/24.07.2015 г. по адм. дело № 481/2015 г.

Въпреки даденото изрично указание по чл.171, ал.4 от АПК / л. 33 от делото / административният орган не ангажира доказателства за отсъствие на надделяващ обществен интерес и поради тази причина не се доказва съществуване на предпоставките на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ за ограничаване на правото на достъп поисканата служебна обществена информация . В контекста на изложеното изричният отказ на директора на ТД на НАП-Варна е незаконосъобразен .

В обобщение подадената жалба от СНЦ „ Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията “ е основателна и съдът следва да постанови отмяна на решение № 37842-26/19.11.2018 г. на ответника в частта на изричния отказ по предоставяне на информация „по въпрос втори от заявлението “ , както и на мълчаливия отказ на същия административен орган за посочване на правно и фактическо основание да не бъде изпратена молбата-сигнал в сроковете по процесуалния закон.

При този изход на делото съдът на основание чл. 143, ал 1 от АПК следва да се произнесе по своевременно направеното искане на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски , които са платена държ. такса от 50 лв. и заплатено в брой адв. възнаграждение от 300 лв. по договор за правна помощ от 11.03.2019 г. / л. 69/. Ответникът в депозирано писмено становище прави възражение за прекомерност само ако същото е над минималния размер в Наредба № 1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения / л. 65-66/. Съобразно правилото на §1 във вр. с чл. 8, ал.3 от този подзаконов нормативен акт за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. В конкретния случай договореният адв. хонорар е 300 лв. т.е. под предвидения минимален размер по Наредбата и следва да се счита, че съдебният орган не е сезиран с оплакване за прекомерност . В тази връзка съдът следва да осъди ответната страна да заплати разноски в общ размер от 350 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172 и сл. от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на сдружение с нестопанска цел „ Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията “ , ЕИК 176143308, със седалище и адрес гр. Варна, бул. „ Вл. Варненчик“ № 133, бл. 40, вх. А, ап. 43 , решение №37842-26/19.11.2018 г. на директора на ТД на НАП-Варна , в частта в която е отказан достъп до поискана информация по втори въпрос от заявление за цялата входяща, изходяща и вътрешнослужебна кореспонденция в ТД на НАП-Варна по молбата –сигнал на 11.10.2018 г. и на мълчалив отказ на същия административен орган в частта от заявлението с поискан достъп до обществена информация, изразяваща се в данни относно правно и фактическо основание да не бъде изпратена молбата-сигнал в сроковете по процесуалния закон.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на ТД на НАП-Варна за предоставяне на данни относно входяща, изходяща и вътрешнослужебна

кореспонденция в ТД на НАП-Варна по молбата –сигнал от 11.10.2018 г. и за изрично произнасяне по частта от заявлението за посочване на правно и фактическо основание да не бъде изпратена молбата-сигнал в сроковете по процесуалния закон.

Решение №37842-26/19.11.2018 г. на директора на ТД на НАП-Варна в останалата му част е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на сдружение с нестопанска цел „ Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията “ , ЕИК 176143308, със седалище и адрес гр. Варна, бул. „ Вл. Варненчик“ № 133, бл. 40, вх. А, ап.43 сумата от 350 / триста и петдесет/ лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Съдебното решение не подлежи на обжалване .

Административен съдия: